

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 32. Resurrectio Napoleonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

contemptum. Tunc temporis viri quin-
 que, ex primis Dominici Sociis illustri-
 simi, Tancredus, Otto, Gregorius &
 Henricus cum eo versabantur. Cete-
 rum, dum ædes S. Sixti perficiuntur, i-
 pse iterum quemdam lapidarium, in cel-
 la subterranea fornicis ruina oppressum,
 ad vitam revocavit.

§. XXXII.

Resurrectio Napoleonis.

Quadam die S. Dominico negotio
 Translationis Monialium cum tri-
 bus Cardinalibus, sibi a Papa junctis, va-
 cante, vir, flebili habitu, capillos avel-
 lens & horrendum vociferans, Capitu-
 lum, in quo illi sedebant, Abbatissa &
 puellis Religiosis præsentibus, intrat.
 Interrogantibus, quid vellet, *Heu!* in-
 quit, *Cardinalis Stephani nepos, de equo*
lapsus, modo extinctus est. Erat ei
 nomen Napoleon, quem juvenili teme-
 ritate subdentem calcaria equus excus-
 serat. Audito tristi nuncio, Cardina-
 lis ejus propinquus, linquente animo, cor-
 ruit, capite in S. Dominicum inclina-
 to. Illico asportatur a suis, cui Vir san-
 ctus Aquam benedictam asperxit. Tunc
 vero Frater Tancredus, vir caritate &
 zelo eximius, postea Romæ Prior, ad
 Dominicum conversus, *Pater mi,* in-
 quit, *cur modo caritas tua in proxi-*

Theod. II.
c. 6.
Jord. MS.
c. 55.

M m 5 *mm,*

Sæcul. XIII. *num, cur fides in Deum cessat? cur*
A.C. 1219. *pro salute hujus hominis non oras? Do-*
 minicus defuncti corpus in quoddam
 cubiculum clam deferri jussit, eumque
 vi precum suarum vitæ redditum, sal-
 vum & valentem produxit in publicum.
 Ceterum Napoleon a mane usque ad
 horam nonam Canonicam in vivis non
 fuerat. Idque prodigium, quod die
 decima quarta Februarii evenerat, Bea-
 tus Jordanes ex ore Tancredi accepit
 se fatetur (*).

Post.

(*) Hic iterum Natalis Alexander: *Ordi-*
nem FF. Prædicatorum egregie commendat Ur-
spergensis Abbas, qui eo tempore florebat, quo
S. Dominicus ipsum instituit; Prædicatorum in
locum Humiliatorum successisse scribit, qui nulla
habita auctoritate aut licentia Prælatorum, mit-
tentes falcem in messem alienam populis prædi-
cabant, & vitam eorum plerumque regere sa-
tagebant, & Confessiones audire & Ministeris
Sacerdotum derogare. Quæ volens corrigere
Papa Ordinem Prædicatorum instituit & con-
firmavit. . . . Illi studio & Lectioni S. Scri-
pturæ jugiter insistentes, tantum in scribendo
libros opus faciebant, & eos diligentissime a Ma-
gistris suis audiebant, ut cum sagittis & arcu
& omni armatura fortium possent ingredi &
stare pro defensione S. Matris Ecclesiæ, & ex
adverso ascendere & ponere se murum pro De-
o

Postquam Fratres Prædicatores ex ^{Sæcul. XIII.} Ecclesia S. Sixti ad domum S. Sabinæ, ^{A. C. 1219.} quam hodieque tenent, transiissent, S. Dominicus diem constituit, qua Moniales ad S. Sixtum migrarent, nempe Dominica prima Quadragesimæ die decima sexta Februarii, anno millesimo ducentesimo decimo nono, id est, vigesimo ante Paschā. Illam Ecclesiam intrantes, omnes de manu S. Dominici habitum novi Instituti acceperunt, edito obedientiæ promisso. Prima, cui Vir sanctus vestem Regulæ dedit, fuit septendecim annorum puella, nomine Cæcilia, quæ illo adhuc tempore, cum Theodoricus* post annos circiter septuaginta vitam S. Dominici scripsit, luce fruebatur. Universim autem Virgines illæ quadraginta quatuor numerabantur. Repugna-

3. c. 7.

d' Appolde

no Israel, dum Fidem roborant, virtutes infirunt, Statuta Ecclesiæ docent, & collaudant, vitia hominum & pravitates redarguunt & castigant. Nihilominus Sedi Apostolicæ in omnibus obediunt, a qua auctoritatem præcipuam trahunt.

In eo falsus est Urspergensis Abbas, quod in locum Humiliatorum Prædicatores successisse scribit, cum Humiliatorum Ordo ab Innocentio III. anno millesimo ducentesimo confirmatus, ad usque Pii V. tempora steterit, a quo tandem extinctus est. Huc usque Natalis &c.

Sæcul. XIII.
A.C. 1219.

pugnabant Romani, impatientissime ferentes, quod ex vetere eorum Ecclesia trans Tiberim, Imago, S. Lucæ penicillo adscripta, auferretur. Quo non obstante S. Dominicus nocte sequente eam humeris suis impositam, nudis pedibus incedens, duobus Cardinalibus Nicolao Episcopo Tusculano & Stephano Fosse novæ, plurimisque aliis comitantibus, & innumeris cereis ardentibus, deportavit. Ita imago hæc solemnè pompa ad S. Sixtum, ubi adhucdum visitur, translata est. Elapso exinde octiduo, nempe secunda Dominica Quadragesimæ, S. Dominici, in illa Ecclesia concionantis sermonem turbavit quædam mulier, ex qua postquam Dæmones septem eiecisset, sanata Deo se se, accepto nomine sororis *Amatæ*, consecravit.

§. 69.

§. XXXIII.

S. Hyacinthi Exordia.

Long. lib. 6.
an. 1218.

vit. S. Hyac.
per le Alb.
ap. Sur.
16. Aug.

Præter alios, testis resurrectionis Napoleonis existebat Ivo, Poloniae Cantuariensis Episcopus Cracoviensis Ecclesiæ, vacantis discessu Vincentii, qui, relicta hac Sede, cujusdam Monasterii Ordinis Cisterciensis quietem amplexus fuerat. Ivo Romam profectus, ad obtinendam electionis confirmationem, Hyacinthum nepotem suum illic deduxerat; tumque miraculo, quod viderat,